

prof. RNDr. Jan Pícek, CSc.

| děkan

EDUin, o. p. s.,
Staroměstské náměstí 4/1,
110 00 Praha 1

V Liberci 15. 12. 2020

Vážení představitelé společnosti EDUin,

na svých webových stránkách jste 7. prosince 2020 uveřejnili oficiální tiskovou zprávu *Stát nemá skutečný zájem zlepšit vzdělávání budoucích pedagogů*, v níž se také uvádí:

„ ...Miroslav Hřebecký, programový ředitel EDUin: „Máme to černé na bílém. Vedle různých lobby betonářských, potravinářských a podobně tu máme i lobby pedagogických fakult, které se cítily ohrožené nástupem tohoto ambiciózního a dynamického modelu učitelské přípravy, kterému stěží dokáží konkurovat. MŠMT má ve Strategii 2030+ vepsanou stávající pregraduální přípravu učitelů jako jeden ze základních problémů, všichni ředitelé škol volají po větším podílu praxe. ...“

Proti tomuto vyjádření pana ředitele Hřebeckého se jako představitelé pedagogických fakult **důrazně ohrazujeme. Je nepravdivé a dehonestující.** Přirovnávat pedagogické fakulty k uvedeným lobbistickým skupinám je do té míry **manipulativní**, že ho nelze přejít bez reakce, zejména uvážíme-li fakt, že si Miroslav Hřebecký musí být vědom, jak je právě tato problematika neschematická. Nelze na ni proto aplikovat takto zjednodušující prohlášení.

Vstup do učitelské profese není výhradně svázán s absolvováním studia na pedagogické fakultě. Ve veřejném prostoru lze například nalézt data z roku 2015/16, které prezentovala na řadě setkání organizace Učitel na živo, z nichž vyplývá, že z tehdy 7 105 nově kvalifikovaných učitelů ZŠ bylo 3 568 z pedagogických fakult, tj. 50,2 %. Pedagogické fakulty tak mají konkurenci už nyní, a přirozeně se tak musejí snažit nabízet svým uchazečům kvalitní vzdělávání. Navíc řada kolegů a kolegyň pedagogických fakult udržuje velmi dobré odborné kontakty s organizací Učitel na živo nebo se zapojila do příprav ve Strategii 2030+. Řada zástupců z pedagogických fakult na různých úrovních se zapojuje i do dalších diskuzí a debat o budoucnosti učitelské přípravy. Představa, že by byly pedagogické fakulty bez kontaktu s moderními trendy ve vzdělávání a nereflektovaly je ve svých programech, je nesmyslná.

Souhlasíme s tím, že vysokoškolská legislativa zavedla třídění na akademické a profesní a že patrně všechny stávající učitelské programy jsou akreditovány jako akademické. Je však nutné dodat, že příprava budoucích učitelů je regulována a že každý program, který podléhá akreditaci, musí naplnit rámcové požadavky na studijní programy, jejichž absolvováním se získává odborná kvalifikace k výkonu regulovaných povolání pedagogických pracovníků. Tyto požadavky určují podíly základních

složek programu – oborové, oborově didaktické, učitelské propedeutiky a praxí. Pokud mají tyto praxe prolínat celým studiem (bakalářské a navazující magisterské studium), o což se pedagogické fakulty snaží, je pak prakticky nemožné připravit profesně orientovaný program na obou stupních. Některé pedagogické fakulty o profesně orientovaných programech při přípravě nových akreditací skutečně uvažovaly, ale právě kvůli zmíněné obtížnosti a i nutnosti spolupráce při uskutečňování učitelských programů uvnitř mnoha univerzit (zajišťování oborů učitelských kombinací různými fakultami – model maior a minor) se touto cestou nevydaly. Odmítáme však, že bychom praxím nevěnovali dostatečnou pozornost a do výuky nezapojovali zkušené praktiky a nespolupracovali s mnoha školami v dané lokalitě. Ověřit si tyto informace není obtížné, stačí nahlédnout do našich studijních plánů, oslovit školy v regionu, s kterými spolupracujeme apod.

Akreditační řízení je správním řízením, ve kterém by se měl posuzovat především soulad se standardy, které jsou dány vládním nařízením. Řada odborníků z pedagogických fakult přirozeně do procesu hodnocení učitelských programů vstupuje, což pochopitelně vytváří prostor pro různé spekulace. Přestože metodika hodnocení je velmi propracovaná a hodnotitele vede k tomu, aby posuzoval především shodu se standardy, určitě nelze úplně vyloučit subjektivní pohled některých jednotlivců. Hodnotí se však pod jistou veřejnou kontrolou, vysoké škole je známo složení komise, může jednou vetovat jeho členy, je seznámeno s jednotlivými posudky, může se k nim vyjádřit apod., což vytváří základní transparentní rámec procesu akreditace.

Jakkoliv si uvědomujeme, že pedagogické fakulty mají řadu problémů k řešení, vyjádření pana ředitele Hřebeckého je neprávem očeřuje. Na svých stránkách EDUin mimo jiné uvádí, že jeho posláním „...je dlouhodobě a systematicky informovat veřejnost a média o proměnách světa vzdělávání a vzdělávací politiky, propojovat odbornou a širokou veřejnost a kultivovat debatu o těchto tématech ve veřejném prostoru“. Citace pana Hřebeckého, uvedená v tiskové zprávě je **v přímém rozporu s takovými hodnotami**, na nichž si EDUin zakládá. **Žádáme** proto pana ředitele o veřejnou omluvu.

Za děkany pedagogických fakult s pozdravem

Jan Pícek